

πῆς. Οἱ ἱερεῖς τῶν εἶχον ἀναγγεῖλαι ὅτι ἐφθασεν ἡ στιγμή καθ' ἣν ἐμελλον νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ ἀρχαὶαι προφητεῖαι.

«Ὁ λαὸς, ἀφοῦ ἐζήτησε συμβουλὴν παρὰ τῶν θεῶν, ἔδραμε νὰ κρυβῇ μακρὰν τῶν νεωστὶ ἀφικομένων ἐκείνων ξένων πρὸ τῶν ὁποίων προσπορεύοντο ὁ θάνατος καὶ ἡ καταστροφή.

«Τὴν νύκτα οἱ φυγάδες, ἐξηντλημένοι ὑπὸ τοῦ κόπου, κατεκλίνοντο πλησίον πυρῶν διὰ νὰ ἀπομακρύνωσι τὰς τίγρεις· ἤρχιζαν νὰ πάσχωσι σκληρῶς ἐκ τῶν στερήσεων, ὅλα δὲ τὰ δεῖνὰ τῶν ἐκείνων τὰ ἀπέδιδον εἰς τοὺς νεήλυδας. Μετ' ὀλίγον ἡ ἀσθένεια ἤρχισε νὰ δεκατίζῃ τοὺς δυστυχεῖς, καὶ ὁ πυρετὸς ἤπλωσε τὸν δηλητηριώδη μανδύον τοῦ ἐφ' ὅλης τῆς χώρας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ἦτο ἀπειρος, ἐκείνος δὲ ὅστις χλὲς ἔτι ἐκλαῖεν ἐπὶ τοῦ πτώματος υἱοῦ, κλαίεται σήμερον ἐν τῇ σκληρᾷ τοῦ ἀγωνίᾳ ὑπὸ τῶν ἐπὶ τινὰς ὥρας μελλόντων νὰ ἐπιζήσωσιν.

«Ὁλόκληροι οἰκογένειαι ἐξαφανίζονται, καὶ αἱ φυλαὶ αἵτινες ἄλλοτε ἀπετέλουν ἀναρίθμους πολεμιστὰς καταστρέφονται ὑπὸ τῆς πληγῆς ταύτης. Ὁ πικρὸς θρήνος τῆς ὁδόνος ἐκπέμπεται νῦν ἐκ τῶν χρωπῶν ἐκείνων κοιλάδων· αἱ κραυγαὶ καὶ τὰ δάκρυα ἤχοῦσι πενθίμως εἰς τὰ δάση. Οἱ θεοὶ ἐλησμόνησαν τὸν λαόν των, καὶ οἱ οἰωνοὶ πένθη μόνον καὶ θανάτους ἀναγγέλλουσιν.

«Ἐκ τῶν δασῶν ὁ πυρετὸς ἐπιχέεται εἰς τὰ ὄρη καὶ μετ' ὀλίγον φθάνει εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης· ὁ θρήνος τῶν λευκῶν συμμίσγεται μετὰ τοῦ θρήνου τῶν ἰθαγενῶν, καὶ εἰς τὰφος κοινὸς καλύπτει καταθλίβοντας καὶ καταθλιβομένους.

«Ἐκάθητο τότε ἐπὶ τοῦ ἀντιβασιλικοῦ θρόνου τῆς Παρουβίας γυνὴ μὲ ψυχὴν ἀγνὴν ὡς ἀγγέλου· ἡ γυνὴ ἐκείνη ἦτο ἡ εὐσπλαγχνος κόμησα Chinchon ἥτις δὲν ἔπαυε παραμυθεῖσθαι καὶ εὐεργετοῦσα τοὺς ὑπὸ τὴν σκληρὰν κατάκτησιν στεναζόντας δυστυχεῖς Ἰνδοὺς· ἀντήμενον δὲ οὗτοι τὴν φιλανθρωπίαν τῆς δι' εὐλαβοῦς εὐγνωμοσύνης.

«Ἦλθεν ὁ θάνατος καὶ ἔκρουσε τὰς πύλας τοῦ ἀνκτόρου· ἡ ἐπιστήμη καὶ αἱ ἀδιάλειπτοι περιποιήσεις ἐφάνησαν ἀνίσχυροί εἰς τὸ νὰ ἀποτρέψωσι τὸ ἀπαίσιον κακὸν ὅπερ ἐμελλε νὰ ἀφαιρήσῃ τὴν εὐγενῆ ἐκείνην γυναῖκα.

«Ἐσπέραν τινὰ καθ' ἣν οἱ τελευταῖοι σπασμοὶ τῆς ἀγωνίας συνεχέοντο μετὰ τῶν θρήνων τοῦ λαοῦ, παρουσιάζεται πτωχὸς Ἰνδὸς φέρων, ὡς ἔλεγε, περίεπτον, καὶ ζητεῖ νὰ τὸν εἰσαῇσι πλησίον τῆς κλίνης τῆς ἀν-

τιβασιλίσσης. Φθάσας ἐκεῖ, γονυπετεῖ, καὶ μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς λέγει:— Ἰσχυρὰ κυρία, τὰ καλὰ ὅσα πράττεις πρὸς τὰ τέκνα τῆς Ἀμερικῆς θὰ ἀμειφθῶσι μετ' ὀλίγον. Ἀκουσὸν με, καὶ ἡ ἐλπίς θὰ ἀναθερμάνῃ τὴν καρδίαν σου.

«Ὅταν τὸ πνεῦμα τοῦ κακοῦ ἦλθε καὶ ἐτάνυσε τὰς ἐπικράτους κτέρυγας τοῦ ἐπὶ τῶν δασῶν ἡμῶν, ἐπλήγημεν τυφλῶς ὑπὸ τοῦ θανάτου.

«Ἐγὼ ἐκράτουν σφικτὰ εἰς τὸ στήθος μου τὴν μονογενῆ θυγατέρα μου, εἰκόνα τῆς ἀτυχοῦς μητρὸς τῆς, τὴν ὁποίαν κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν πρώτην εἶχομεν ἐνταφιάσει παρὰ τὰς ῥίζας φοίνικος.

«Ἡσθάνομην καίον τὸ μέτωπόν της, καὶ ἐκ τοῦ ἀπεξηραμένου λάρυγγός της μόλις ἠδύνατο νὰ ἀρθρώσῃ λέξεις τῆς ὅπως ζήτησεν ὕδωρ.

«Εὐρισκόμεθα εἰς τὸ ὄρος· ἀνοίγων μετὰ μόχθου δίοδον ἐν μέσῳ τῶν συμπεπλεγμένων φυτῶν, ἐφθασα εἰς ῥύακα θολοῦ καὶ ὑπερύθρου ὕδατος. Παρὶ τὰς ὄχθας τοῦ ῥύακος ἐκείνου ἦσαν δένδρα γηραιὰ ὅσον καὶ τὰ προαίονια δάση μας, κατακεκάλυμμένα ὑπὸ ἀνθέων λευκῶν, ὁμοίων κατὰ τὴν ὁσμὴν καὶ τὸ σχῆμα πρὸς τὰ τῆς πορτοκαλέας.

«Πολλὰ τῶν δένδρων ἐκείνων, ἀνατετραμμένα ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ χρόνου, ἔκειντο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὕδατος. Φωνὴ μυστικὴ μὲ εἶπε: Πίσ· καὶ ἔπιον. Ἐπειτα ἔφερα ἐκεῖ τὴν κόρη μου ἥτις ἔσβεσε τὴν φλογεράν διψάν της μετ' ἀπληστίας διψώσης ἐλάφου.

«Μετὰ δύο ἡμέρας, τὸ τέκνον μου ἦτο υγιές!

«Ἡ πεῖρα τῶν γερόντων τῆς φυλῆς κατέστησε γνωστὸν ὅτι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο ὥφειλε τὴν ἀρετὴν του εἰς τὸν φλοιὸν τῶν διαμεινόντων ἐκεῖ δένδρων.

«Τὸ μένος τὸ ὁποῖον ὠρκίσθημεν πρὸς τὴν φυλὴν σου μᾶς παρεκίνησε νὰ ὁμώσωμεν ὅτι οὐδέποτε ἠθέλωμεν ἀποκαλύψαι τὸ μυστικὸν τοῦτο· ἀλλὰ τὸ κακὸν σὲ ἐπληξεν, καὶ ἡ πρὸς σὲ ἀγάπη μας εἶναι ἰσχυροτέρα τοῦ καθ' ὅλων τῶν λευκῶν μίσους.

«Ἐν ὀνόματι τῶν φυλῶν μας, σοὶ φέρω τεμάχιον ἐκ τοῦ πολυτίμου τούτου φλοιοῦ, τὸν ὁποῖον, εἰς ἀνάμνησιν τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὠνομάσαμεν chinchona.»

Ἡ κόμησα ἐσώθη διὰ τοῦ φαρμάκου ἐκείνου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1638 ἡ ἱατρικὴ ἐπλουτίσθη διὰ τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἀντιπυρετικοῦ, τὸ ὁποῖον καλεῖ εἰσέτι διὰ τοῦ ὀνόματος chinchona officinalis.

Στατιστικὴ τῆς Ἑλλάδος.

Γ. ΑΠΟΒΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν τετραετίαν 1874-1877 ἀποβίωσαν ἐν ὅλῳ 123,462 ἄτομα ἢτοι ἀνὰ 1 ἄτομον ἐπὶ 47 κατοίκων, ἢ 2,22 ἐπὶ 100 κατοίκων.

Κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα τὰς περισσότερας ἀποβιώσεις ἔσχεν ὁ νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ ὁ νομὸς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, τὰς δὲ ἐλιγωτέρας ὁ νομὸς Κεφαλληνίας κατὰ πρῶτιστον λόγον καὶ ὁ νομὸς Εὐβοίας.

Πίναξ 1 ε-1
κατ.

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας . . .	13551	35
Εὐβοίας	5142	64
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος .	7886	54
Ἀκαρναντίας καὶ Αἰτωλίας	40143	48
Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος . . .	46365	36
Ἀρκαδίας	43564	39
Λακωνίας	7694	54
Μεσσηνίας	41229	46
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας .	42344	41
Κυκλάδων	40273	48
Κερκύρας	6588	58
Κεφαλληνίας	3351	92
Ζακύνθου	3065	57

Τὸ ὅλον 123,462 47

Κατὰ τὴν περίοδον 1865—1877 ἡ ἀναλογία τῶν ἀποβιώσεων ἐπὶ τῶν κατοίκων εἶναι 2,12 ἐπὶ τοῖς 100. Ἡ ἀναλογία δὲ αὕτη διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἔχει ὡς ἐξῆς διὰ τὰ πλείστα τῶν λοιπῶν Κρατῶν

ΙΤΑΛΙΑ	2,99
ΓΑΛΛΙΑ	2,40
ΑἴΤΑΙΑ	2,22
ΓΕΡΜ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ . .	2,74
ΑΥΣΤΡΙΑ	3,45
ΟΥΓΓΑΡΙΑ	3,84
ΕΛΒΕΤΙΑ	2,45
ΒΕΛΓΙΟΝ	2,35
ΟΛΔΑΝΔΙΑ	2,49
ΣΟΥΗΔΙΑ	1,93
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	1,75
ΔΑΝΙΑ	1,98
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ	2,94
ΙΣΠΑΝΙΑ	2,12
ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ	2,62
ΣΕΡΒΙΑ	3,15

Ἐκ τῶν ἀποβιωσάντων 64,037 ἦσαν ἄρρενες καὶ 59,125 θήλειες. Ἐκ τούτων δὲ ἦσαν

*Αρρενες

Θήλειες

*Αγαμοί... 37,977 *Αγαμοί 32,525
 *Εγγαμοί... 20,339 *Εγγαμοί 18,090
 *Εν χηρείᾳ 5,821 *Εν χηρείᾳ 8,510

*Εκ τῶν ἀποθιώσεων ἡ ἀναλογία τῶν ἀρρένων ὑποδεικνύεται παρ' ἡμῶν ἀνωτέρα ἢ εἰς τὰ λοιπὰ Κράτη. Οὕτω ἐπὶ 100 θηλέων ἀπέθικον παρ' ἡμῶν κατὰ τὴν περίοδον 1865—1877 ἄρρενα 140 ἐνῶ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον εἰς τὰ πλείστα τῶν λοιπῶν Κρατῶν ἡ ἀναλογία αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΙΤΑΛΙΑ	106
ΓΑΛΛΙΑ	107
ΑΓΓΛΙΑ	107
ΔΥΤΟΚΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ	109
ΑΥΣΤΡΙΑ	108
ΟΥΓΓΑΡΙΑ	108
ΕΛΒΗΤΙΑ	108
ΒΕΛΓΙΟΝ	106
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	104
ΣΟΥΗΔΙΑ	104
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	104
ΔΑΝΙΑ	102
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ	102
ΙΣΠΑΝΙΑ	106
ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ	117
ΣΕΡΒΙΑ	110

*Εξεταζομένης τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως τῶν ἀποθιωσάντων, ἔχομεν ὅτι ἐπὶ 100 ἀποθιώσεων ἀπέθικον διὰ τὴν περίοδον 1865—1877

*Αγαμοί 56,78
 *Εγγαμοί 31,20
 *Εν χηρείᾳ 12,02

*Ἡ σχέσις αὕτη εἰς τὰ πλείστα τῶν λοιπῶν Κρατῶν ἔχει ὡς ἑξῆς :

	*Αγαμοί	*Εγγαμοί	*Εν χηρείᾳ
ΙΤΑΛΙΑ	65,24	21,57	13,19
ΓΑΛΛΙΑ	50,08	30,63	19,29
ΠΡΩΣΙΑ*	62,40	24,03	13,40
ΒΕΛΓΙΟΝ	59,31	24,94	15,75
ΟΛΛΑΝΔΙΑ*	62,05	23,72	14,17
ΣΟΥΗΔΙΑ	55,63	26,54	17,86
ΔΑΝΙΑ	57,22	26,88	15,90
ΕΛΒΗΤΙΑ*	57,75	25,36	15,98
ΙΣΠΑΝΙΑ	62,61	23,39	14,00
ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ	61,60	28,48	9,92

(*) Εἰς τὴν δι' ἀστερίσκου σημειουμένην ἐπικρατείαν δὲν περιελήφθησαν ἐν τῇ ἀναλογίᾳ αἱ ἀποθιώσεις αἱ λαβοῦσαι χώραν μεταξὺ διαζευγμένων ἢ μεταξὺ τῶν ἐν τῇ κατηγορίᾳ ταύτῃ ἀπογομένων καὶ ἐν ἑτέρᾳ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως. *Ὡς ἐκ τούτου δὲ τὸ μᾶθροισα δὲν ἀποτελεῖ τὸν ἀριθμὸν 100.

*Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν τετραετίαν ἀποθιώσεων καθ' ἡλικίαν καὶ φύλον ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἡλικία	Αρρένων	Θηλέων	Τὸ ἓν
0—6 μηνῶν	6823	6145	12968
6—ἔως 1 ἔτος	6063	5741	11804
1—5	10330	9807	20337
5—10	4316	3938	8254
10—15	2278	2213	4491
15—20	2129	2113	4242
20—25	2139	2055	4194
25—30	2434	2182	4616
30—35	2353	2108	4461
35—40	2365	2061	4426
40—45	2295	2052	4347
45—50	2401	1966	4367
50—55	2299	1949	4248
55—60	2768	2268	5036
60—65	2736	2449	5205
65—70	2622	2433	5055
70—75	2410	2186	4596
75—80	1946	1993	3939
80—85	1464	1478	2939
85—90	839	948	1787
90—95	463	575	1038
95—100	208	273	481
100—105	76	114	190
105—110	23	56	79
110 καὶ ἄνω	10	22	32

64,037 59,125, 123,162

Αἱ κατὰ τὴν τετραετίαν γινόμεναι ἀποθιώσεις τάσσονται ὡς ἑξῆς κατὰ μῆνα :

*Ἰανουάριον	11,260
*Φεβρουάριον	9,985
*Μάρτιον	9,653
*Ἀπρίλιον	9,317
*Μάιον	9,111
*Ἰούνιον	9,751
*Ἰούλιον	10,807
*Αὐγουστον	10,824
*Σεπτέμβριον	10,581
*Ὀκτώβριον	10,645
*Νοέμβριον	10,450
*Δεκέμβριον	10,778

Αἱ πλείοται ἀποθιώσεις ἔλαβον χώραν κατὰ τὸν Ἰανουάριον αἱ δὲ ὀλιγώτεραι κατὰ τὸν μῆνα Μάιον. Ἀλλὰ δὲν ὑποδεικνύεται καὶ διὰ τέσσαρα ἔτη ἡ αὐτὴ ἀναλογία τῆς θνησιμότητος ὡς πρὸς τοὺς διαφόρους μῆνας τοῦ ἔτους· διότι κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1874 ἦν ἀνωτέρα θνησιμότητα εἶχον οἱ μῆνες Ἰανουάριος καὶ Ὀκτώβριος κατὰ τὰ ἔτη 1875 καὶ 1876 οἱ μῆνες Ἰανουάριος καὶ Ἰούλιος καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1877 οἱ μῆνες Σεπτέμβριος καὶ Δεκέμβριος· ὁ μὲν Μάιος δὲ μὴν παρουσιάζει τὴν μικροτέραν θνη-

σιμότητα διὰ τὰ ἔτη 1874, 1875 καὶ 1876 ὁ δὲ μῆν Ἀπρίλιος διὰ τὸ ἔτος 1877. Ἐν τούτοις ὡς ἀλλαχοῦ οὕτω καὶ παρ' ἡμῶν παρατηρεῖται ἐν γένει ὅτι αἱ περισσότεραι ἀποθιώσεις λαμβάνουσι χώραν κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος, αἱ δὲ ὀλιγώτεραι κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ ἔαρος.

Η ΕΝ ΒΑΥΑΡΙΑ ΖΥΘΟΠΟΣΙΑ.

*Ἐν πάσῃ τῇ Γερμανίᾳ ὁ ζυθος κατέχει σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ, ἐν Μονάχῳ ὁμοίως, ἐν τῇ Βαυαρικῇ πρωτεύουσῃ, εἶναι τὸ αὐτὸ θεμέλιον τοῦ δημοσίου βίου. Εἶναι εἰδὸς τι λατρείας, καθ' ἧς δὲν ἀντιστρατεύονται οὔτε αἵρετικοί, οὔτε ἄθεοι. Ὁ ζυθος εἶναι ὁ διηνεκὴς σύντροφος, τὸ ἀκάματον ἐλατήριο, ἡ γενικὴ ἐμιλία, τὸ σύμβολον τῆς εὐθυμίας καὶ τῆς ἀναπαύσεως. Ὁ ἡμερήσιος βίος ἐν Μονάχῳ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ μουσικὸν crescendo ζυθοποσίας. Ἐγέρθητε τῆς κλίνης ὅσον θέλετε πρῶτ' καὶ περιδεύσατε χάριν περιεργείας τὴν πόλιν. Ὑποθέσατε ὅτι εἶναι ἡ πέμπτη πρωϊνὴ ὥρα. Μόλις προέβητε ὀλίγα βήματα καὶ κάμνετε τὴν πρώτην συνάντησιν μετὰ τοῦ ἀφρώδους ποτοῦ. Παιδίον τι ἢ γυνὴ εἰσέρχονται εἰς ἐργαστήριον, ὅπερ ἦνοιξε πρὸ μικροῦ, καὶ τείνουσιν εὐμέγεθες ποτήριον πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην, ὅστις ἤδη προφανῶς ἔχει δροσίσει ἀφθόνως τὸν λάουγά του διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ παρομιώδους ποτοῦ. Ἠλθον αἱ ἑξ. Τὸ λάχανοπωλεῖον καὶ ὀπωροπωλεῖον εἶναι μετὰ κινήσεως, ἀλλὰ πολὺ πλείοτερον τὰ περίξ ζυθοπωλεῖα. Δὲν ὑπάρχει ἁμαξία, δὲν ὑπάρχει θορνίον, ἐφ' οὗ ἐγγὺς τοῦ ἐμπόρου, ἢ τοῦ ἐμπορεύματος, νὰ μὴν ἀφρίξῃ τὸ ποτήριον τοῦ ζυθοῦ. Αἱ ὥραι πρέρχονται ἡ μίαν μετὰ τὴν ἄλλην, ἀλλὰ τὰ ποτήρια διαδέχονται τὰ ποτήρια καὶ ἡ σκηνὴ δὲν μεταβάλλεται. Παρὶ τὰς δέκα ὁμοίως ἡ συρροὴ ἐπαισθητῶς αὐξάνει. Πλησιάζει ἡ ὥρα τοῦ προγεύματος. Αἱ ὑπηρετρίαι καὶ τὰ παῖδιά τρέχουσιν εἰς τὰς ὁδοὺς φέροντες εἰς τοὺς γονεῖς καὶ εἰς τοὺς αὐθέντας τῶν τὸν πολυτίμον κρίθινον οἶνον. Ἡ κίνησις αὕτη ἐξακολουθεῖ μέχρι τῶν δύο τῆς ὥρας τοῦ γεύματος, καὶ τότε, ρουσικῶ τῷ λόγῳ, ὁ ζυθος ῥέει εἰς ποταμοὺς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἀλλὰ κυρίως εἰπεῖν ἡ ἐποποιία τοῦ ζυθοῦ ἀρχεται εἰς τὰς ἑξ. Τότε ἀπολακτίζονται αἱ φροντίδες τῆς ζωῆς καὶ πᾶσα σκέψις καὶ πᾶς λόγος ἀφαιροῦνται εἰς τὸ εὐφραντικὸν ποτόν. Αἱ οἰκογένειαι, ἡγουμένου τοῦ κυνὸς καὶ οὐραγοῦντος